

OPINIÓ

PEDRA SECA

Xavier Gual

EMPRESARI @xaviergual

CINE DE POBLE

L'oferta cultural a comarques com les d'aquí es pot considerar escassa en termes generals i els interessats cal que vagin (anem) sovint lluny de casa per poder-hi accedir. Dit tot plegat des de la manca de precisió que implica la generalització, sobretot en aquests temps de textos curts i velocitat informativa endimoniada. Per tant, mirem de concretar. Cinema. A Manresa va caldre portarlo a fora de la ciutat i a prop de les grans superfícies, a la zona comercial més extensa de la perifèria i envoltat de llocs de menjar ràpid. A Solsona, malgrat tot, sempre els queda el cinema París, si puc fer un analogisme de la famosa frase de Casablanca. Tot i la seva dimensió petita, aquest darrer cap de setmana han projectat «Brooklyn» i van mantenint una oferta de cartellera més o menys d'estrena. Més enllà, els cinemes de poble han anat abaixant la persiana i apagant els llums dels

projectors. Tots. Una pèrdua que no recuperarem en cap cas. Es comprova sovint que reobrir és molt més complicat que fer un projecte nou. L'excusa amb fonament que justifica aquest fenomen conegut i antic és l'oferta de Movistar+ i altres plataformes que porten el cinema a casa. Però és només una part del problema i aporta una part de la solució, perquè els mitjans digitals disponibles actualment i els que aniran arribant, permeten fer cinema de sala amb unes inversions menors o assumibles per un emprenedor local o un voluntari social que realment hi cregui. Més avall ho veurem perquè a Berga, com quasi sempre, són (som) diferents.

El cinema comercial es deia Catalunya, era al bell mig del barri

«Els membres del grup de cinema 9,5 mm han agafat un problema per convertir-lo en una solució»

antic i els promotors que van passar per allà en els darrers decennis es lamentaven de la seva manca de rendibilitat per la baixa resposta de públic. Són els que havien tingut bones cues a la porta no fa tant quan feien doble sessió. Els mateixos que han mantingut fins avui el rètol exterior amb la «Ñ» original corregida amb unes cartolines penoses per tal que hi aparegui «NY». Els mateixos que van convertir el galliner en la sala «golfa» sense insonorització per projectar art i assaig simultàniament amb la proposta més comercial a baix. Multisales d'estar per casa. Allà és a on vaig experimentar sensacions com la de veure l'última d'en Woody Allen mentre sonaven de fons les canonades d'una de pirates del Carib. Mentre que, i per la falta de climatització, a l'estiu i amb les finestres ben obertes, es podia sentir de tant en tant la moto de la pizzeria del costat repartint les comandes de la nit. El darrer «The end» d'allà el vaig

veure tot sol en la darrera projecció de la nit. Sempre he pensat que fins i tot el maquinista del projector se n'havia anat a casa. Van tancar al cap de pocs dies mentre alguns feien escarafalls i mostres poc sinceres de sorpresa pel tancament. S'ho van carregar combinant aquests despropòsits amb el pas dels nous temps. Posteriorment s'han anat llançant piules periòdiques respecte d'una possible recuperació per entretenir-nos fins que els castellers l'han convertit en sala d'assaig. Però ara els vull explicar que el cap de setmana passat a Berga vaig poder veure, jo i molts altres espectadors, l'oscaritzada «El pont dels espies», ben assegut en una còmoda butaca, en un cinema ben condicionat, amb so i imatge professionals.

«Ara, l'antic Teatre Patronat és un lloc de projeccions de pel·lícules d'estrena combinades amb cinema d'autor»

Quan mesos enrere ens van fer reveure «Cinema Paradiso» i vaig poder tornar a plorar d'emoció, la sala encara era vella i tronada, les cadires eren vermelles i d'aquelles que et deixen el cul quadrat. I tot plegat anava embastat excepte la il·lusió dels promotors. Un cop més la imaginació al poder. I hi afegeixo: sense diners públics ni subvencions. És el resultat de l'esforç voluntari dels membres del grup de cinema 9,5 mm, que han agafat un problema per convertir-lo en una solució. Ara, l'antic Teatre Patronat és un lloc de projeccions de pel·lícules d'estrena combinades amb cinema d'autor i de tota mena de delícies que passen de puntetes pels cinemes grans. Hi hem vist l'antiga «Sospita» de Hitchcock o la recent Palma d'Or «Dheepan». O algunes de la saga de la «Guerra de les Galàxies». Diu-me més: «L'informe general» d'en Portabella en doble sessió, que els convido a veure junts.

LES DIPUTACIONS, LES GRANS DESCONEGUDES

TRIBUNA

Albert Mulero
PRESIDENT D'ERC BAGES

Els que governen a Madrid (ni que sigui en funcions) creuen fermament en un estat unitari i homogeneïtzador en què els ajuntaments, l'administració local més propera als ciutadans, són llunyans i simples apèndixs. És per això que, gràcies a la majoria del PP i vulnerant les competències democràtiques, han aprovat la

Llei de Racionalització i Sostenibilitat de l'Administració Local (LRSAL), que només busca limitar l'autonomia dels ajuntaments, sense importar-los que això es tradueix a reduir i escanyar els recursos per pal·liar les necessitats dels ciutadans. I quin és el paper de les diputacions? Un cop retallades les competències i la seva resistència municipalista, les diputacions, a hores d'ara, són l'únic òrgan estatal amb capacitat per atenuar la pressió social, via subvencions i plans d'ocupació. La jugada és perfecta ideològicament. El govern central està concentrant el poder en les diputacions, que, a diferència dels ajuntaments, no són òrgans d'elecció directa de la ciutadania. És a les diputacions on afloren els resultats electorals de les llistes fantasma que promouen des de Madrid, tant el PP com el

PSOE (i darrerament Ciutadans també frisa per afegir-se al carro). Hi ha candidats d'aquestes llistes que ni tan sols han trepitjat mai el municipi pel qual han estat escollits. Un frau.

Des d'ERC, apostem per un nou model d'organització, les vegueries, molt més democràtic i proper. Mentre no assolim la independència, hem d'intentar controlar i utilitzar les diputacions però de forma transparent, establint criteris de repartiment econòmic que siguin clars, justos i racionals. Les diputacions arrangen i mantenen quilòmetres de carreteres,aju-

«El govern està concentrant el poder en les diputacions, que, a diferència dels ajuntaments, no són òrgans d'elecció directa de la ciutadania»

den els ajuntaments a implementar polítiques socials, d'habitatge o plans d'ocupació, mantenen parcs i espais naturals, vetllen pel patrimoni arquitectònic, construeixen equipaments bàsics, etc, i tot esperant implementar el model de vegueries.

Aquestes representaran una forma d'organització territorial molt més lògica, eficient i propera a la realitat catalana, capaç d'atendre en termes d'eficàcia els desequilibris demogràfics i les necessitats d'infraestructures, dels serveis i la representació a les institucions.

Les actuals quatre diputacions s'hauran de reconvertir i adequar-se al model de les vegueries, que establiran punts de trobada entre la instància governamental, la Generalitat, i la representació del poder local municipal.

La millor jugada és tenir tota la informació

Cada dilluns, tota la jornada esportiva del cap de setmana

Cada dijous, totes les dades de l'esport base

A Regió7, és clar

